

Arrest

nr. 179 110 van 8 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregelen de versnelde behandeling te vorderen van het beroep (gekend onder het rolnummer 192 495) tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 mei 2016 waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard en de bevelen om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2016 (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Tessa VER BEKE, die loco advocaat Joannes BAELEDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 december 2015 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 11 mei 2016 werd deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Op dezelfde datum wordt ten aanzien van elk van verzoekers een beslissing genomen houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft de bestreden beslissingen.

Tegen deze beslissingen dienden verzoekers een beroep tot schorsing in tot nietigverklaring op 25 juli 2016. Deze is gekend bij de Raad onder het rolnummer X

Op 10 november 2016 werd ten aanzien van van elk van verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13 septies).

Met een verzoekschrift, ingediend per faxpost op 7 december 2016, vorderen de verzoekers bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen bij het beroep gekend onder het rolnummer 192.495. Het betreft de onderhavige vordering.

2. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De verzoekers stellen in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij zich voor het indienen van de huidige procedure beroept op artikel 39/85, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.

(...)

Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terughoudingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

(...)”

Uit het bepaalde in artikel 39/85, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het verzoek, naar aanleiding van het tussenkomen van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, om bij wege van voorlopige maatregelen zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van een andere beslissing te behandelen slechts ontvankelijk is indien tegelijk bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de verwijderings- of terughoudingsmaatregel die imminent is of is geworden. Daarnaast moet, in toepassing van artikel 39/85, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, de vordering tot schorsing waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd reeds zijn ingeschreven op de rol, mag de Raad er zich nog niet over hebben uitgesproken en moet de vordering worden ingesteld binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2.2. De verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid op, waarbij zij te kennen geeft dat de vordering laattijdig is ingesteld nu de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen reeds imminent was vanaf het moment dat de verzoekers in kennis werden gesteld van de beslissing van 10 november 2016 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Artikel 39/85, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

De vordering om bij wege van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling van een hangende vordering tot schorsing te vragen, dient aldus te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn nadat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt.

Artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet voorziet in een beroepstermijn van vijf dan wel tien dagen, afhankelijk van het gegeven of het een eerste dan wel een navolgende verwijderingsmaatregel betreft. De huidige vordering is evenwel ruimschoots buiten deze termijn ingesteld, nu reeds uit de kennisgeving op 10 november 2016 van de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering imminent was geworden.

De huidige vordering werd evenwel pas ingediend op 7 december 2016, terwijl de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen reeds achtentwintig dagen tevoren imminent waren geworden.

In toepassing van artikel 39/85, §1, eerste lid juncto artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet dient de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid zodoende onontvankelijk te worden verklaard wegens de laattijdigheid ervan.

Waar de verzoekende partijen voorhouden dat de bestreden de tenuitvoerlegging pas imminent is geworden op 5 december door de kennisgeving van een voorziene terugleiding naar Jerevan op 10 december 2016, kunnen zij niet worden bijgetreden. Uit artikel 39/85, §1, eerste lid, juncto artikel 39/57, §1, derde lid, blijkt duidelijk dat het imminent karakter ontstaat wanneer de verzoeker wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoekers op 10 november 2016 nog werden overgebracht naar zulk een welbepaalde plaats, hetgeen hun advocaat ter terechtzitting ook erkent.

In de mate verzoekers er op wijzen dat hun vorige raadsman niet meer optrad in dit dossier, merkt de Raad op dat de verhouding tussen verzoekers en hun raadsman in beginsel geen overmacht oplevert. Bovendien maken zij niet aannemelijk dat zij hun huidige advocaat niet eerder konden contacteren.

Verzoekers voeren nog aan dat een schorsing van de bestreden bevelen door de Raad *“meteen een gezag van gewijsde erga omnes zal incorporeren waarbij -met terugwerkende kracht- deze bevelen van 23 juni 2016 zoals aangevochten mits verzoekschrift van 25 juli 2016 in uitvoering worden geschorst. In dergelijke juridische feitengesteldheid kan/kon niet rechtsgeldig een nieuw bevel worden afgeleverd, minstens mag dergelijk later alsnog afgeleverd bevel niet langer uitgevoerd worden.”*

De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat verzoekers daarmee vooruitlopen op het onderzoek ten gronde in de huidige zaak. Dit doet echter geen afbreuk aan het duidelijke vereiste van artikel 39/57, §1, derde lid, van de vreemdelingenwet om binnen de bij wet gestelde termijn de vordering tot het voorlopige maatregelen in te dienen.

De vordering is onontvankelijk *ratione temporis*.

2.3 Daarnaast dient de Raad de verwerende partij ook bij te treden waar zij opwerpt dat uit artikel 39/85, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat tegelijkertijd met het verzoek om voorlopige maatregelen eveneens een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet gericht worden tegen het bevel om het grondgebied te verlaten waardoor de zaak hoogdringend is geworden. Verzoekers hebben geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen het bevel met vasthouding met het oog op verwijdering dat hem op 10 november 2016 ter kennis gebracht. Ook om die reden is het verzoek om voorlopige maatregelen onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. VAN GOETHEM, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

C. VERHAERT